

[1970 ஆகஸ்ட் 31]

(ஆ) தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பு மசோதா.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பு மசோதாவைப் பேரவையில் அறிமுகம் செய்வதற்கு, அரசியலமைப்பின் 304 () பிரிவின் கீழ் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் முன்-ஒப்பளிப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

6. அரசினர் மசோதா

தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பு மசோதா.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1970-ம் ஆண்டு நகர-நாட்டுப்புற அமைப்பு மசோதாவை அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் இந்த மசோதாவை அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இம் மசோதா அறிமுகம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

7. அரசினர் தீர்மானங்கள்.

(அ) திரு. மார்டின் மீதான உரிமை மீறல் வழக்குப் பற்றிய அவை உரிமைக் குழுவின் அறிக்கை.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, “30—3—1970-ம் நாளன்று சட்டப் பேரவை முன் அளிக்கப்பட்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. டி. மார்டின் மீதான உரிமை மீறல் வழக்கு பற்றிய அவையுரிமைக் குழுவின் அறிக்கை சட்டப் பேரவையின் 191 (b) விதியின் கீழ் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.”

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே நான் இந்த திருத்தத்தைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

Add at the end,—

‘ And on such consideration, the matter of privilege against the Hon. Member Thiru T. Martin be recommitted to the Committee in regard to the finding that it must be construed that the Member thereby intended to cast a reflection of partiality on the Speaker in case he failed to hold so and hence, has committed breach of privilege ’.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : I second it.

1970 ஆகஸ்ட் 31]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த அறிக்கையை மறுமுறையும் உரிமைக் குழுவிற்கு புனர்பரிசீலனைக்கு அனுப்ப வேண்டும், அது ஆய்ந்து மறுமுறையும் ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டும் என்ற காரணத்தினால் இந்தத் திருத்தத்தை இந்த அவை முன் வைத்திருக்கிறேன். குறிப்பாக, மெம்பர்களுடைய உரிமைகள் என்று சொன்னால் அதைப் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பும் கடமையும் இந்த அவையைச் சார்ந்தது. அதிலும், குறிப்பாக, மேற்கோள்கள் சொல்கிறபோது அதில் ஒருவேளை சற்று கருத்து வேற்றுமை தலைவர் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டாலும் அதைப் பற்றி ஆழ்ந்து ஆய்வு செய்து பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய பொறுப்பும் கடமையும் இந்த மன்றத்தைச் சார்ந்தது என்பதை நான் மறுமுறையும் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். இரண்டு பத்திரிகைகளில் வந்த செய்தியின் அடிப்படையில் இந்த உரிமைப் பிரச்னை எழுப்பப்பட்டது.

இந்த உரிமைப் பிரச்சனையைப் பற்றி தெளிவுகள் சேகரித்து அதற்குப் பிற்பாடு இந்த அறிக்கையைத் தலைவர் அவர்கள் இந்த அவையின் முன் வைத்திருக்கிறார்கள். நான் இந்த அவையில் வைக்கப்பட்டிருக்கிற அறிக்கையில் உள்ள இரண்டொரு கருத்துக்களை மட்டும் இந்த அவை மறுமுறை பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, முதலில் இந்த அறிக்கையில் கூறியிருக்கிற இந்தப் பகுதியை இந்த அவையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“The Committee after careful consideration decided that in the context of the form and the manner in which the Member raised the matter of privilege and persisted that the passage published in ‘Navasakthi’ was the same as published in ‘Murasoli’ though in the former the significant word ‘போன்றவர்கள்’ was omitted and inasmuch as the Member repeatedly maintained that as it was already held by the Speaker that a *prima facie* breach of privilege existed in ‘Navasakthi’ case, it must necessarily be held that a *prima facie* case of breach of privilege existed in the ‘Murasoli’ case also, it must be construed that the member thereby intended to cast reflection of partiality on the Speaker in case he failed to hold so and hence has committed breach of privilege”.

என்று சொல்லியிருக்கிறது. உள்நோக்கம் கற்பிக்கக்கூடிய அளவிலோ அல்லது பட்சபாதமாக தலைவர் அவர்கள் நடந்து கொண்டார்கள் என்று அர்த்தம் தொனிக்கக் கூடிய அளவிலோ அந்த வார்த்தைகள் அமைந்திருக்கின்றன என்ற காரணத்தினால் உரிமைக் குழுவின் கவனத்திற்காக இதைக் கொண்டு வந்து இந்த முடிவை எடுத்திருக்கிறார்கள்.

நான் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரியான மேற்கோள்களைச் சொல்கிறபோது “ப்ரீசிடன்ட்” என்ற முறையில் சொல்வதுதான் வழக்கம். சாதாரணமாக கோர்ட்டில் கேஸ் நடக்கிற போது நாங்கள் “கேஸ் லா” வை “ஸைட்” செய்யும்போது

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்] [1970 ஆகஸ்ட் 31]

மதராஸ் ஹைக்கோர்ட்டில் இம்மாதிரி தீர்ப்பு வழங்கப் பெற்றிருக்கிறது, கல்கத்தா ஹைக்கோர்ட்டில் இந்த மாதிரி தீர்ப்பு வழங்கப் பெற்றிருக்கிறது, ஏனைய ஹைக்கோர்ட்டுகளில் இந்த மாதிரி தீர்ப்புகள் வழங்கப் பெற்றிருக்கின்றன என்று மேற்கோள்களை எடுத்துச் சொல்லி கேஸ்கள் வாதாடுவது வழக்கமாக இருக்கிறது.

அதே முறையில்தான் நமது உறுப்பினர் திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் இதுமாதிரி இரண்டு பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கின்றன, கருத்து வேற்றுமை அதிகமாக இல்லை, 'போன்றவர்கள்' என்ற ஒரு வார்த்தை இருந்ததால் இரண்டுக்கும் அர்த்தம் வேறு வேறாக இருக்கமுடியாது என்று அவர்கள் கூறி சாட்சியம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த ரிப்போர்ட்டின் 19-வது பக்கத்தில் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறியுள்ள அம்சங்களை எல்லாம் நான் இங்கு எடுத்துக் கூறி இந்த அவையின் நீண்ட காலத்தை எடுக்கவேண்டுமென்று நினைக்கவில்லை.

ஆனால், குறிப்பாக ஒன்றிரண்டு பகுதிகளை மட்டும் நான் இந்த அவையின் கவனத்திற்குச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். பக்கம் 22-ல் திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் கொடுத்துள்ள விளக்கத்தை நான் இந்த அவையின் முன் மறுமுறையும் உங்கள் ஆழ்ந்த பரிசீலனைக்காக வைக்கிறேன்.

"I do not accept the difference in the two passages because in my submission, both connote the same or similar meaning. அவர்களுடைய கருத்தின்படி "ஆர் எரிமிலர்" என்ற அர்த்தம் தான் இருக்கிறது என்ற கருத்தை மறுமுறையும் அங்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதற்கடுத்தாற்போல் திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் தொடர்ந்து சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

"I quoted the Speaker's ruling as a precedent in support of my motion. I quoted the ruling given by the Speaker in the 'Navasakthi' case as a precedent in support of my case. As I do as a lawyer in helping the Court to arrive at a conclusion, I cited a ruling given by the Speaker regarding the 'Navasakthi' case to help the Hon. Speaker as a Judge to come to a conclusion." இந்தமாதிரியான அவர்களது சாட்சியங்கள் எல்லாவற்றையும் முழுமையாகப் படித்துப் பார்க்கிறபோது, அவர்கள் சபாநாயகர் அவர்கள் மீது எந்தவிதமான களங்கமோ அல்லது மாசோ கற்பிக்கக் கூடிய அளவில் எதுவும் சொல்லவில்லை என்பது புலனாகும், ரகவாகும் என்று நான் வாதாடுவதற்கு முற்படுகிறேன்.

குறிப்பாக இந்த மாதிரியான காரியங்கள் வருகிறபோது பெருந்தன்மையோடு இருக்கவேண்டியது இந்த அவையின் கடமை. ஒரு வேளை ஆத்திரத்தில் ஒரு நபர் சற்று துடான வார்த்தைகளை உபயோகிக்கவேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை அல்லது சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டு விட்டாலும் அதை நாம் மன்னித்துவிடவேண்டிய கடமையும் பொறுப்பும் இந்த அவையைச் சார்ந்திருக்கிறது. ஆனால் இந்த ரிப்போர்ட்டில் 'டிஸ்ப்ரவல்' கண்டிப்பாக தெரிவிக்கவேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இன்று ஒரு வேளை திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் இந்த அவை முன் குற்றவாளிக்கூண்டில் நிறுத்தப்பட்டா

1970 ஆகஸ்ட் 31] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

லும் நானையதினம் ஏனைய உறுப்பினர்களையும் இந்த மாதிரியான ஒரு இக்கட்டான சந்தர்ப்பத்தில் இழுத்து விடுவதற்கு உள்ள எல்லா வாய்ப்புகளும் ஏற்பட்டு விடும்.

ஆகவே, இந்த மாதிரியான காரியங்களில் நாம் விவேகத்துடன் இருக்கவேண்டும். அதுவும் இந்த மாதிரியான ஒரு பெரிய அவை, தமிழ்நாட்டுப் பேரவை என்று சொன்னால், தமிழ் நாட்டு சட்டப் பேரவை என்று சொன்னால், அது மரபுகளுக்கெல்லாம், சம்பிரதாயங்களுக்கு எல்லாம் பெயர் பெற்றது என்று வெளியில் பிரசாரம் செய்கிறோம். எனவே, இக்காரியத்தை நாம் மிகைப்படுத்தாமல் இதை மறுமுறையும் உரிமைக் குழுவிற்கு புனர்பரிசீலனை செய்வதற்கு அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒரு வழக்கறிஞர் என்ற முறையில், அதிலும் திறமைபடைத்த ஒருவராக இருக்கிற திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் உள்நோக்கம் கற்பிப்பதற்கு எந்த வித காரணமும் இருக்கமுடியாது, அது எத்தகைய தன்மை வாய்ந்ததாக இருந்தாலும் அப்படி இப்போது சொல்லலாம் என்று வாதாடக் கூடியவர்கள் பலர் இருக்கலாம். ஆனால் இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பத்தில் அவசியம் மறுமுறை இதைப் பரிசீலிக்கவேண்டும். இந்த மாதிரியான திடீர் முடிவிற்கு, அதிலும் குறிப்பாக இந்த மாதிரி ஒரு பர்ஸிடன்ட் சொல்கிறபோது அதில் சற்று வேறுபாடு இருந்தாலும் அதற்கு உள்நோக்கம் கற்பிக்காமல் இதை இந்த அளவில் மறுமுறையும் உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு அமைகிறேன்.

DR. H. V. HANDE: Mr. Speaker, Sir, before I just start explaining my stand regarding this problem, I would request the Hon. Chief Minister and all members of this House to view this not as a party issue. This is absolutely an issue wherein a Member of the House is involved. It does not matter whether that Member belongs to my party or the Congress Party or the D.M.K. party. Members' rights are involved. Therefore I humbly request with all the persuasiveness at my command to view the whole thing objectively. There are two or three points which I want to commend to the House.

I have perused the entire report. The hon. Member Thiru Martin had been maintaining the same point of view right from the very beginning to the end. Not even the words like 'I regret', 'I am sorry' are there. Nothing like that has been said anywhere by him. He has not said anything like 'I have no ill feeling against the Speaker. I am sorry for what had happened'. Such a note of regret is nowhere to be found. He has been maintaining as stand throughout as correct. The Committee however has said in its last paragraph thus:

"However, in view of the fact that the Member had repeatedly said that his intention was only to cite a previous ruling of the Speaker in support of his case, the Committee takes a lenient view of the matter and recommends to the House that the House may record its disapproval of the conduct of the Member, Thiru T. Martin and close the case."

[Dr. H. V. Hande] [1970 ஆகஸ்ட் 31]

In other words, the Committee takes a lenient attitude not in the light of any fresh facts or fresh acceptance of the hon. Member but on the same facts placed before the Committee. On the same facts, the Committee had arrived at a different conclusion from that of the Hon. Speaker. That means that different conclusions have been arrived at by the Hon. Speaker and the Committee on the same set of facts. The Committee has come to a lenient conclusion but the Hon. Speaker has not taken up the attitude which is as lenient as that of the Committee. That is the point which I would like to stress before the House.

The second point is that the Hon. Speaker began his observations as follows :—

“ As the hon. the Member has moved it in English, I would give my ruling on it in English—Now I would read what is stated on page 135 of May's Parliamentary Practice. It runs as follows :—

‘ When complaint is made of something published in a newspaper or book, a copy of the newspaper or book, and when complaint is made of a letter sent to a Member the original of the letter said to have been written, must be delivered in at the table by the Member. . . ’

No such copy has been delivered and that will be enough to refuse my consent for moving this motion.”

In other words, the Hon. Speaker himself accepted that a copy of ‘ Murasoli ’ has not been placed in his hands. As the copy had not been placed in his hands, the Hon. Speaker had come to the conclusion namely—

‘ That will be enough to refuse my consent for moving this motion ’.

Then the hon. Member, Thiru Martin rose and said—

‘ Sir, on a point of personal explanation ’ unfortunately he was not allowed to speech. Sir, a chance could have been given to him. Such a thing might happen tomorrow and it might happen to the Ruling Party when they have to sit in the Opposition. It is a question of fundamental right of a member and the hon. Member Thiru Martin could have been allowed to say what he wanted to say by way of personal explanation. If the Hon. Speaker had taken a lenient view and had allowed the hon. Member to speak, there would have been no problem and I would have sided the Hon. Speaker even if he had taken up a worse position later. Subsequently—the most important point—the Hon. Speaker said—

‘ No point of personal explanation now. I am giving my ruling and that comes afterwards ’.

1970 ஆகஸ்ட் 31]

[Dr. H. V. HANDE]

How can 'that' come afterwards? After giving a chance to him to give his explanation, the Hon. Speaker could have given the ruling. But he had already formed an opinion and had practically come to a decision. Further, he says—

'In either case it is wrong and I hold that a *prima facie* case of breach of privilege of this House had been made by the hon. Member, Thiru Martin in making this allegation.

The most important point is that the Hon. Speaker should have been so sensitive in respect of this matter. He should not have prevented the hon. Member from explaining his stand. If he had given a chance to him, the hon. Speaker himself would have come to the conclusion that what had appeared in 'Murasoli' and 'Navasakthi' were more or less the same and therefore there was no breach of privilege and the matter could have been closed. There is a sense of feeling percolating here that the hon. Speaker was hyper-sensitive in this case. Of course the hon. Speaker and the Hon. Ministers could be sensitive but not hyper-sensitive.

Now the point is whether the hon. Member Thiru Martin has accused the Chair that he had taken up a partial attitude. If he had stated so, definitely I would not have sided him and would have asked the Chair to refer the matter to the Committee of Privileges. Sir, our Assembly is one of the best Assemblies and a model Assembly in the whole of India and we should not set up a bad precedent. Even if the hon. Member had raised a matter of privilege against the Chair, it would have been a different theory. He only requested the Chair to take up an impartial attitude in regard to this matter. My only plea is that the rights of the Members should be safeguarded and that is my humble view. Having spent a good part of my life in both the Houses of the Legislature, I felt that I should say what I wanted to say and I have said it. Thank you, Sir.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய கனம் பொன்னப்ப நாடார் கொண்டு வந்த திருத்தத்தை ஆதரிக்கும்படியான வகையில் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

அதாவது, “நவசக்தி” யில் வந்து இருக்கிறதுதான், “முரசொலி” யில் வந்து இருக்கிறது என்று திரு. மார்டின் அவர்கள் உரிமைப் பிரச்சனை கொண்டு வந்தார்கள். சரியாக ஞாபகம் இல்லை. அந்த இரண்டு பத்திரிகைகளில் வெளியான செய்திகளில் இருந்த வித்தியாசம் ‘போன்றவர்கள்’ என்ற ஒரு வார்த்தைதான் என்று வாதிக்கப்பட்ட உடனே அன்று இருந்த சபாநாயகர் “சுலோ மோடா” தன்னுடைய தனிப்பட்ட உரிமையை வைத்து உரிமைக்குழுவிற்கு அனுப்பிவிட்டார்கள். சபாநாயகருக்கு அந்த உரிமை இருக்கிறது. அன்று இருந்த சபாநாயகர்.

“He has held that there is a *prima facie* case”

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்] [1970 ஆகஸ்ட், 31]

சபாநாயகர் கொடுத்து இருக்கிற உரிமை மீறல் தீர்ப்பை எதிர்க்கக்கூடாது. அவர்களுக்கு அவமானம் இழைக்கக் கூடாது. நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தின் மூலம்தான் செய்ய வேண்டுமென்று விதியில் இருக்கிறது. சபாநாயகர் அவர்களை அவமானப்படுத்த வேண்டுமென்று திரு. மார்டின் என்றும் நினைக்க மாட்டார். அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்ல மாட்டார். சபாநாயகராக இருக்கும் யாரானாலும் சரி, 'தவறு இல்லை, ஏதோ சொல்லி விட்டார்' என்று முதலிலேயே 'பிரிவிலேஜ் மோஷன்' இல்லை என்று தள்ளி இருக்கலாம். அதற்குப் பதிலாக ஏதோ பெரிய தவறு செய்துவிட்டார்கள் என்று "சுலோ மோடோ" வாக பிரிவிலேஜ் கமிட்டிக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள். தமிழ்நாடு சட்ட சபையை கண்ணியமாக நடத்துகிறோம். நியாயமாக நடத்துகிறோம் என்று சொல்கிறோம். அதற்கு உறுதுணையாக இருக்கிறோம். எவ்வளவு நாள் ஆகிவிட்டது அதை இப்படியே விட்டுவிட வேண்டாமா?

திரு. மார்டின் அவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கான உரிமையும் பாதிக்கப்படுகிறது. அது ஆளும் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, அது எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி, ஒரு விஷயத்தை இன்ன இடத்திலிருந்து இதைச் சொன்னார்கள், இது மாதிரி சொல்லி இருக்கிறார்கள் சிலர் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். 'Exact' எழுத்துக்கு எழுத்து பார்ப்பதா? 'போன்றவர்கள்' என்ற ஒரு வார்த்தையை வைத்துக்கொண்டு அதற்கு எதிர் வாதமோ, பிரதிவாதமோபோடுவது இல்லை. முன்னாலே இருக்கும் நடைமுறைகளையும், அங்கத்தினர்கள் உரிமையையும் பாதிக்கும் வகையில் ஒரு அங்கத்தினருக்கு ஏற்படும் சிறு அவமானம், எல்லா அங்கத்தினருக்கும், ஏன் அமைச்சர்களுக்கும் இருக்கும் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, இதில் இருக்கும்படியான பிரச்சனையை அவரும் சொல்லி இருக்கிறார், அதுவும் 'quote' செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. 'he never alleged' சபாநாயகர் மீது எந்த விதமான தவறும் சொல்லும் நிலையில் இல்லை என்று கூறி, திரு. பொன்னப்ப நாடார் கொண்டு வந்த, மீண்டும் உரிமைக்குழு விற்கு அனுப்பி பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்ற திருத்தத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

திரு. என். சங்கரய்யா : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இப்போது இங்கே சட்டப்பேரவைக்கு முன்னால் இருக்கிற உரிமைக்குழுவின் பரிந்துரையை ஏற்றுக்கொள்வதற்காக இருக்கக்கூடிய இந்தப் பிரச்சனையில் என்னுடைய கருத்துக்களை நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மார்டின் அவர்கள் மீது கொண்டு வரப்பட்டு இருக்கக்கூடிய உரிமைப் பிரச்சனையும், அதைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்டு இருக்கும் பரிந்துரையும், அது சம்பந்தப்பட்ட தஸ்தா, வேஜுகளையும் மிகவும் கவனமாக படித்தபிறகும் இந்த உரிமைப் பிரச்சனை குறித்து, அந்தக் குழு கொண்டு வந்து இருக்கக்கூடிய அந்த பரிந்துரையானது சரியானது அல்ல என்று நான் உறுதியாகக் கருதுகிறேன்.

1970 ஆகஸ்ட் 31]

[திரு. என். சங்கரய்யா]

காரணம் என்ன என்றால், அந்த அவை உரிமைப் பிரச்சினை ஏற்படுவதற்கான அடிப்படை அன்று இருந்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசியதாக சொல்லப்பட்டக் கருத்து இரண்டு பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தன. திரு. மாட்டின் அவர்கள் இங்கே எழுப்பிய உரிமைப் பிரச்சினையானது ஒரு குறிப்பிட்ட பத்திரிகையில் வந்த கருத்தைப் போலவே மற்றொரு பத்திரிகையிலும் கருத்து வெளியிடப்பட்டு இருக்கிறது: முதலிலே வந்த பத்திரிகை பற்றி ஒரு அவை உரிமைப் பிரச்சினை மாண்புமிகு சபாநாயகர் ஏற்றுக்கொண்டு இருக்கும்போது, அதே போன்று ஒரு செய்தி மற்றொரு பத்திரிகையில் வந்து இருக்கிறது. அதன் மீதும் உரிமைப் பிரச்சினை இருக்கிறது என்று அறிவித்து எழுத்து மூலமாக, அறிக்கை மூலமாக சபாநாயகரின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தார். இப்பொழுது சர்ச்சையில் இருக்கக்கூடிய பிரச்சினை என்னவென்றால், “நவசக்தி” பத்திரிகையில் வந்திருக்கக்கூடிய வாக்கியங்கள் பின்வருமாறு:

“காங்கிரஸ் என்றால் காமராஜோ, பக்தவத்சலமோ, கருத்திருமனோ அவர்கள் பேச்சைத்தான் நான் பொருட்படுத்துவேன். மற்ற பேச்சுக்களை காங்கிரஸை வைத்துப் பிழைக்கும் பேச்சாகவே கருதுகிறேன்.”

இது தான் நவசக்தியில் வந்த வார்த்தைகள். இந்த வார்த்தைகள் முதல் அமைச்சர் அவர்களுடைய கருத்தை வேண்டுமென்றே திருத்தி கூறுவதாகக் கருதப்பட்டு அவை உரிமைப் பிரச்சினையாக மாண்புமிகு சபாநாயகர் அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. திரு. மாட்டின் அவர்கள் கொண்டு வந்த உரிமைப் பிரச்சினை என்னவென்றால், முரசொலிப் பத்திரிகையில் வந்துள்ள கீழ்க்கண்ட வாசகங்களை எடுத்துக்காட்டி உரிமைப் பிரச்சினை எழுப்பினார்.

“காங்கிரஸ் என்றால் நான் காமராஜர், கருத்திருமன், பக்தவத்சலம் போன்றவர்களையே பார்க்கிறேன், மற்ற பேச்சுக்களையெல்லாம் காங்கிரஸை வைத்துப் பிழைப்பு நடத்துகிறவர்களது பேச்சாகவே கருதுகிறேன்.”

ஆகவே தான் மத்திய கருத்தில் இந்த இரண்டு கருத்துகளும் ஒன்று தான் என்று அவர்கள் உரிமைக் குழுவில் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது என்ன சொல்லப்படுகிறதென்றால், ‘போன்றவர்களையே’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கக்கூடிய வார்த்தையானது பெரிய அடிப்படை வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்துகிறது. ஆகவே கருத்தில் பெரு வித்தியாசம் ஏற்படுகிறதென்று சொல்லப்படுகிறது. நாம் எதார்த்தமாக அடிப்படையில் பார்க்கும்பொழுது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருக்கக்கூடிய வாதத்தில் ‘போன்றவர்கள்’ என்று சொல்லும்பொழுது, இது யாருக்குப் பொருந்தும் என்றால், மூன்று பேர்களைக் குறிப்பிட்டு, அவர்களைப் போன்றவர்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். ஆகவே, அந்த அடிப்படையிலே பார்த்தால் ஒரு சிலரை வைத்து அந்த வரிசையில் எண்ணத்தக்கவர்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். இந்த மாநிலத்தில் காங்கிரஸ்காரர்களால் பேசப்படுவதெல்லாம், அந்த மூன்று, நான்கு பேர்களைப் போன்றவர்கள் பேசுவதைத் தவிர மற்றவர்கள் பேசுவதைத் தகுதி வாய்ந்ததாக அவர்

[திரு. என். சங்கரய்யா] [1970 ஆகஸ்ட் 31]

கருதவில்லை என்று யாரும் அதை விமார்க்கக்கூடிய நேரத்தில் தெளிவாகப் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆகவே, இதில் அடிப்படையில் வித்தியாசம் இருப்பதாகக் கருதக் கூடாது. “போன்றவர்கள்” என்று சொல்லக்கூடிய வார்த்தையினால், மேலும் சிலரை ஒரு சிலரைத் தவிர மற்றவர்கள் என்று அவர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னொன்றையும் நான் கூறிக்கொள்கிறேன். நவசக்தியில் வந்ததைக் காட்டிலும் முரசொலியில் வந்தது காங்கிரஸைப்பற்றிய முதல் அமைச்சர் கருத்தை இன்னும் அழுத்தமாகக் குறிப்பிடுகிறது என்று தான் கருத வேண்டியிருக்கிறது. நவசக்தியில் வந்திருப்பது ‘மற்ற பேச்சுக்களை காங்கிரஸை வைத்துப் பிழைக்கும் பேச்சாகவே கருதுகிறேன்’ என்பது. ஆனால், முரசொலியில் வந்திருப்பது மற்ற பேச்சுக்களையெல்லாம் எந்தவிதமான சந்தேகத்திற்கும் இடமில்லாமல் காங்கிரஸை வைத்துப் பிழைப்பு நடத்துகிறவர்களது பேச்சாக முதல் அமைச்சர் கருதுவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முரசொலிப் பத்திரிகையில் வந்திருக்கக்கூடிய செய்தி, அந்தத் தரத்தில் எண்ணக்கூடியவர்கள் யார், மற்றவர்கள் யார் என்று சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் எடுத்துக் கூறுகிறது. ‘போன்றவர்களையே பார்க்கிறேன், மற்ற பேச்சுக்களையெல்லாம் காங்கிரஸை வைத்து பிழைப்பு நடத்துகிற பேச்சாகக் கருதுகிறேன்’ என்று முரசொலியில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, ஒரு விதத்தில் முரசொலியில் வந்திருக்கக்கூடிய வாக்கியங்கள் மேலும் வன்மையாகத் தாக்குகின்றன என்பதை மறுக்க முடியாது.

இப்படிப்பட்ட ஒரு நேரத்தில் இந்த உரிமைப் பிரச்சனை எதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டது என்றால், முன்னதாக சபாநாயகர் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு செய்தியைப் பற்றி ஒரு உரிமைப் பிரச்சனையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார், அதைப்போன்ற ஒரு பிரச்சனையைத்தான் கொண்டுவருகிறேன் என்று திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் கொண்டு வந்தார். நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய பிரச்சனை என்னுடைய கருத்துக்கு ஒத்ததாக இல்லை, அடிப்படையில் இரண்டிற்கும் கருத்து வேற்றுமை இருக்கிறது, ஆகவே, இதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறேன்’ என்று சபாநாயகர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கலாம், பிரச்சனை அத்தோடு முடிந்து போயிருக்கும். அல்லது, நான் இரண்டு பத்திரிகைகளில் வந்துள்ள செய்திகளையும் பரிசீலனை செய்ததற்குப் பிறகு, இரண்டிற்கும் அடிப்படையில் கருத்து வேற்றுமை இருக்கிறது, ஆகவே, இதில் எந்தவிதமான “உரிமைப் பிரச்சனையும் எழவில்லை” என்று சொல்லியிருக்கலாம்.

சபையில் விவாதத்திலே கூட மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர், மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசும்பொழுது, ஒருவர் நீங்கள் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு இப்படிச் சொன்னீர்கள், என்று சொன்னவுடனேயே, சில சமயங்களில் ‘நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை’ என்று மறுக்கப்படுகிறது. பிறகு, இது ஏதோ அரசியல் வாதம் என்று சொல்லி, அந்தச் சர்ச்சை அத்தோடு விடப்படுகிறது. அதே மாதிரிதான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கும், சபாநாயகர் அவர்களுக்கும் இடையே ஏற்படுகிற விவாதத்தில், சபாநாயகர்

1970 ஆகஸ்ட் 31] [திரு. என். சங்கரய்யா]

அவர்களிடத்தில் நீங்கள் இம்மாதிரித் தீர்ப்புக்கொடுத்திருக்கிறீர்கள்? என்று சொல்கிறோம், தவறாகவோ, சரியாகவோ, ரூபகத்தை வைத்துக்கொண்டு சொல்கிறோம். உடனே, சபாநாயகர் “நான் அவ்வாறு தீர்ப்புக் கொடுக்கவில்லை; நான் கொடுத்த தீர்ப்பு வேறு விதத்தில் இருக்கிறது, இம்மாதிரி இல்லை” என்று தெரிவிக்கிறார். அத்தோடு பிரச்னை முடிந்துவிடுகிறது.

யார் படித்துப் பார்த்தாலும் சரி, இந்த இரண்டு பத்திரிகைகளிலே வந்திருக்கக்கூடிய செய்தியில் அடிப்படை கருத்து வேறு பாடு கிடையாது என்பது தெளிவாகத் தெரியும். இந்தக் குழுவின் அறிக்கையில் ஒரு விநோதமான பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கோர்ட்டுகளில் வழக்குகளை வாதாடும்பொழுது, வக்கீல்கள் கேஸ் லாக்களை ‘கோட்’ செய்வது வழக்கம். அந்த ஜட்ஜோ, வேறு ஜட்ஜோ, அல்லது வேறு ஒரு ஹைக்கோர்ட்டோ இவ்வாறு தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தங்கள் தங்கள் வாதங்களை பலப் படுத்துவதற்காக ஒரே மாதிரியாக உள்ள ரூலிங்களை ஜட்ஜுகளுக்கு முன்னால் வக்கீல்கள் மேற்கோள் காட்டுவார்கள். ஜட்ஜுகளும் இந்த மேற்கோள்களைப் படித்திருக்கக்கூடிய காரணத்தினால், மேலெழுந்த வாரியாகப் பார்ப்பதற்கு இரண்டு ரூலிங்களும் ஒன்றாக இருந்தாலும் வேறு வேறு சில முக்கியமான அம்சங்களில் நீங்கள் மேற்கோள் காட்டி இருக்கக்கூடிய தீர்ப்பு மாறுபட்டிருக்கிறது. அது இந்த வழக்கிற்குப் பொருந்தாது. ஆகவே அந்த மேற்கோளை ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறேன் என்று சொல்லிவிடுவார். ஆனால், இந்த ரூலிங்கையே ஏன் கோட் செய்தீர்கள். அதை ஃபோர்பைடியாகச் செய்யவில்லை, மாலாபைடியாகச் செய்திருக்கிறீர்கள். அதில் நோக்கம் இருக்கிறது என்று சொல்லி, கோர்ட்டை அவமதித்ததாக அவர் பெயரில் வழக்குத் தொடருவதில்லை. கோர்ட்டில் வழக்குகளுக்குச் சாதகமாக மேற்கொள்களைக் காட்டுகிறார்கள் வக்கீல்கள். வக்கீல் சொல்லக்கூடிய வாதத்தை ஆராய்ச்சி செய்து, அந்த மேற்கோள் பொருந்தவில்லை என்றால், அந்த ரூலிங் இதற்குப் பொருந்தாது, அது வேறு, இது வேறு என்று ஏற்காததற்குக் காரணத்தைக் காட்டித் தீர்ப்புக் கூறிவிடுவார்களே தவிர, மேற்கோள் காட்டியதே தவறு, அது கோர்ட்டை அவமதிப்பதற்குச் சமமாகும் என்று சொல்வதில்லை.

அதைப்போல சபாநாயகர் அவர்களிடம் ஒரு மெம்பர் முன்னால் சொல்லப்பட்ட ரூலிங்கை கோட் செய்தால், அது வேறு, இது வேறு இரண்டிற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது, ஆகவே நான் அதை ஒத்துக்கொள்ளவில்லை என்று சபாநாயகர் அவர்கள் சொல்லிவிட்டால், அதோடு பிரச்னை தீர்ந்துவிடுகிறது.

நான் இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்த முறையில் நாம் இந்தப் பிரச்சனையை அணுகினால், சட்டமன்றத்தில், இம்மாதிரி ஆயிரக்கணக்கான உரிமைப் பிரச்சனைகள் ஏற்படுமோ என்று நான் அஞ்சுகிறேன். இப்படிப் பேச்சு வார்த்தைகள், விவாதங்கள் எழும்பொழுது, இடையே ஏதோ ஒரு வார்த்தை சொல்லி விட்டால், அதில் நோக்கம் இருக்கிறது என்று உரிமைப் பிரச்னை எழும்பினால், எவ்வாறு விஷயங்களை இங்கே விவாதிக்க முடியும்?

[திரு. என். சங்கரம்யா] [1970 ஆகஸ்ட் 31]

ஆகவே, இந்த அம்சங்களை கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு, திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் பேரில் உள்ள உரிமைப் பிரச்சனையைக் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது ஒரு வேளை சாத்தியப்படாவிட்டால், சட்டமன்றத்தில் இப்பொழுது பேசப் பட்ட கருத்தின் அடிப்படையில் உரிமைக் குழுவே இந்த விஷயத்தை மீண்டும் புதிய கண்ணோட்டத்தோடு பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கொண்டு வரப்பட்ட திருத்தத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: சபையின் முன்னால் விவாதத்தில் இருக்கிற இந்த உரிமைப் பிரச்சனையைப் பற்றி என்னுடைய கருத்தைச் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன்.

இந்த உரிமைப் பிரச்சனையைப் பொறுத்தவரையிலும், இதைத் திரும்பவும் மறு பரிசீலனைக்கு உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்புவது அவசியம் என்பது என்னுடைய கருத்து. அவசியம் மட்டுமல்ல, நியாயமானது என்றும் கருதுகிறேன். மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் முன்னால் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு தீர்ப்பை, நவசக்தி பத்திரிகையின் மீது அளிக்கப்பட்ட தீர்ப்பை, அந்தப் பிரச்சனையை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்பவேண்டும் என்ற தீர்ப்பை மேற்கோளாகக் காட்டி, முரசொலிப் பத்திரிகையில் வந்த வாசகங்களை வைத்து, அதையும் உரிமைப் பிரச்சனையாக அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டார்கள். நவசக்தி பத்திரிகை விஷயத்தில் கொடுத்த தீர்ப்பை மேற்கோளாகக் காட்டுவது சரியா, தப்பா என்ற பிரச்சனையைப் பற்றி இங்கே விவாதிக்கவில்லை. முன்னால் இருந்த ஒரு தீர்ப்பை பின்னால் இருக்கக்கூடிய ஒரு கேசுக்காக மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டுவது வழக்கம் என்பதில் எந்த மாறுபட்ட கருத்தும் இருக்கும் என்று நான் கருதவில்லை. ஆனால், இந்த இரண்டு பத்திரிகைகளிலும் வந்த செய்திகளை வைத்துக்கொண்டு, அவை இரண்டும் ஒன்று, இல்லையா என்ற நிலையில் திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் உரிமைப் பிரச்சனையைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். 'போன்றவர்கள்' என்ற ஒரு வார்த்தை இல்லாத காரணத்தினால் கொண்டு வந்த உரிமைப் பிரச்சனை தவறானது என்று சொல்லலாம். ஆனால், அப்படிக் கொண்டு வந்ததே தவறு என்று அதன் மேல் உரிமைப் பிரச்சனை எழுப்புவது என்பதைப் பார்க்கிற பொழுது, அது சரியானது என்று கருத முடியாது. ஒரு உரிமைப் பிரச்சனையைக் கிளப்பும்பொழுது, போன்றவர்கள் என்று இருப்பதினால் அது தான் சரி, இது சரியில்லை என்று சொல்வதற்கு சபாநாயகர் அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் இரண்டும் ஒரே அர்த்தத்தைத் தான் கொடுக்கிறது என்று கூறுவதற்கு திரு. மார்ட்டின் அவர்களுக்கு உரிமை உண்டு. திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் நவசக்தியில் கூறப்பட்டிருக்கிற கருத்துதான் முரசொலிப் பத்திரிகையிலும் வந்திருக்கிற கருத்து, அதே கருத்தைத்தான் முரசொலிப் பத்திரிகையும் பிரதிபலிக்கிறது என்று கூறுகிறார். அதைச் சபாநாயகர் ஏற்றுக் கொள்ளலாம், அல்லது தள்ளிவிடலாம். ஆனால், உரிமைப் பிரச்சனையாகக் கொண்டு வந்தது மறுபடியும் பரிசீலனை செய்யக் கூடிய ஒன்று. ஆகையினால் ஒரு கருத்துக்கு இரண்டு பொருள்களைக் கொள்ளலாம். சபையில்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

இருக்கிறவர்கள் பலரும் பல கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளவர்கள். திரு. மார்ட்டின் அவர்கள் அப்படி தனக்கென்று ஒரு கருத்தைக் கொள்ள உரிமை உள்ளவர். ஆகவே, அதற்கு மாறாக நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று நான் கருதுவதால், இந்தப் பிரச்சனையை புனர் பரிசீலனை செய்ய, திரும்ப அவை உரிமைக் குழுவிற்கு அனுப்புவது நியாயமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அவை உரிமைக் குழு ஆராய்ந்து வெளியிட்டுள்ள ஒரு முடிவினை, மீண்டும் சட்டமன்றத்திலே விவாதிக்கலாம், அதற்குத் திருத்தங்கள் கொடுக்கலாம் என்று விதி இடம் கொடுத்தாலும், இதே மன்றத்திலே நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர், நண்பர் கருத்திருமன் அவர்கள் அப்படி விவாதிப்பதும், திருத்தம் கொடுப்பதும் மரபில்லை என்றும் குறிப்பிட்டு இருப்பதை நாம் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

இந்த விவகாரம் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் முதல் அமைச்சராக இருந்த நேரத்தில், அவருடைய உரையின் இடையில் காங்கிரஸ் கட்சியைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் நேரத்தில், “காமராஜர் பத்தவத்சலம், கருத்திருமன் போன்றவர்களையே நான் காங்கிரஸ் என்று கருதுகிறேன்” என்று குறிப்பிட்டதை வெளியிட்டுள்ள வாசகங்களின் அடிப்படையில் எழுந்த ஒன்றாகும். ‘போன்றவர்கள்’ என்ற வார்த்தையை விட்டுவிட்டு, அவர்களைத்தான் நான் பொருட்படுத்துகிறேன், மற்றவர்கள் தேவையில்லாதவர்கள், மற்றவர்கள் பேச்செல்லாம் வெறும் பிழைப்புக்கான பேச்சு என்று அண்ணா குறிப்பிட்டது போல, நவசக்தியில் செய்தி வெளியிடப் பட்டிருந்தது. அந்தச் செய்தியினை ஒட்டி உரிமைப் பிரச்சனை எழுந்தது, ‘போன்றவர்கள்’ என்கிற வார்த்தை, பெரிய வித்தியாசத்திற்கு உரியது அல்ல என்று இப்பொழுது திறமை வாய்ந்த வழக்கறிஞர், நம்முடைய திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும், நம்முடைய இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்த திரு. சங்கரய்யா அவர்களும், பி.எஸ்.பி. கட்சித் தலைவர் அவர்களும் வாதாடுவது விந்தையாக இருக்கிறது.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: என்னுடைய கருத்து, ‘போன்றவர்கள்’ என்பது சரியா, தவறு என்பதல்ல. இரண்டும் ஒன்று என்ற பொருள் கொள்வதற்கு திரு. மார்ட்டினுக்கு உரிமை உண்டு என்பதுதான்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: எல்லோருக்கும் எல்லா உரிமையும் உண்டு. ஏற்றுக்கொள்பவர்களுக்கும், ஏற்றுக்கொள்வதா இல்லையா என்கிற உரிமையும் இருக்கிறது. அந்த வாசகம் தவறாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டது என்பதற்கு, நவசக்தி பத்திரிகையே உடனடியாக மன்னிப்புக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறது.

“மேற்படி பகுதிகளில் சட்டசபையையோ, முதலமைச்சரையோ அவமதிக்கும் நோக்கத்துடனோ, வேண்டுமென்றோ எதும்

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1970 ஆகஸ்ட் 31]

பிரசுரிக்கப்படவில்லை. கவனக் குறைவு காரணமாகச் சில கருத்துக்கள் தவறாகப் பிரசுரிக்கப் பட்டதற்கு வருந்துகிறோம். அதற்காக மன்னிப்புக் கோருகிறோம்.

தங்கள் அன்புள்ள,
மு. தனுஷ்கோடி, பிரசுரகர்த்தா.”

என்று பிரசுரகர்த்தாவே மன்னிப்புக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். (குறுக்கீடு) நீங்கள் பயப்பட வேண்டாம், பிரசுரகர்த்தா எழுதியிருக்கிறார். “போன்றவர்களுக்கு” என்பதன் வித்தியாசத்தை உணர்ந்ததால்தான் அந்த பிரசுரகர்த்தாவே மன்னிப்புக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். அவர்களே ஒத்துக் கொண்ட பிறகு, நவசக்தியில் வந்ததும், முரசொலியில் வந்ததும் ஒன்றுதான் என்கிற வாதம் உடைப்பட்டுப் போகிறது.

பொதுவாக, இதிலே என்ன தீர்ப்பு அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது? எந்த வகையில் தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது? எந்த நிலையில் உரிமைப் பிரச்சினை என்று குழுவிற்கு விடப்பட்டது?

நம்முடைய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் சொன்னார்கள், திரு. மார்ட்டின் அவர்களுக்கு எந்தவிதமான விளக்கங்கள் தருவதற்கும் இடம் தரப்படவில்லை என்று. உரிமைக் குழுவில், பல முறைகள் அவரிடத்தில் விளக்கம் கோரப் பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் ஒவ்வொரு முறையிலும், நான் இரண்டையும் ஒன்றாகத்தான் கருதுகிறேன். நவசக்தியில் வந்ததும், முரசொலியில் வந்ததையும் வேறுபடுத்திப் பார்க்க விரும்பவில்லை. இரண்டையும் ஒன்றாகவே கருதுகிறேன் என்றே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: முதல் அமைச்சர் மன்னிக்க வேண்டும். சபையிலே உடனேயே, அவருக்கு இடம் கொடுக்காமல், சபாநாயகர் ‘ஸுலோ மோடோ’ அனுப்புகிறேன் என்று சொல்லி விட்டார்கள். அதற்குப் பிறகு ஒரு வருஷம், இரண்டு வருஷம் கழித்து, அவருக்கு இடம் கொடுக்கப்படுகிறது. உரிமைப் பிரச்சினை என்று எழுந்தபோதே, விளக்கம் கொடுக்கச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப் படாமல், “ஸுலோ மோடோ” அனுப்புகிறார்கள். அதைத்தான் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: நவசக்தி, முரசொலி இரண்டில் ஒன்றில் சபாநாயகர் உரிமைப் பிரச்சினையை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். மற்றதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, இரண்டுக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தின் அடிப்படையில், உரிமைக் குழுவில் விவாதம் நடந்தபோது, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள், ஒரு கருத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுவும் இந்த ஏட்டில் அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

The Hon. Thiru V. R. Nedunchezhiyan suggested that the member might either be asked to appear before the Committee and explain his intention or to write to the Committee what he had to say in the matter. The member might say that he had not

1970 ஆகஸ்ட் 31] [திரு. மு. கருணாநிதி]

intended to make any allegation against the Speaker. Such a procedure would facilitate the Committee to come to a conclusion in the matter after considering the reply of the member or hearing him in person.'

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்போது, அந்தக் குழுவிலே, நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர்

'Thiru P. G. Karuthiruman wanted some time to give his reaction to the above suggestion and said that the Committee might adjourn at that stage and again meet after some time to take a final decision'

என்றும் வந்திருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு முடிவு எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த முடிவு எடுத்த குழுவின் தலைவராக திரு. எட்மண்ட் அவர்களும், உறுப்பினர்களாகிய மற்றவர்களும் இருந்திருக்கிறார்கள். அன்றைய தினம், திரு. ஆண்டி அலையஸ் குருசாமி, திரு. ஆறுமுகம், திரு. கோபால், திரு. சி. கோவிந்தராஜன் (நெல்லிக் குப்பம்), திரு. ஜேம்ஸ், திரு. கருப்பையா, திரு. வடிவேலு, திரு. வினாயகம், திரு. சுரேந்தரன் ஆகியவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் இருந்த ஏகமனதாக அந்த முடிவை ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

The Committee took up for consideration the draft Report on the matter of privilege in regard to the wrong and untrue statement attributed to the Hon. Speaker by the hon. Member, Thiru T. Martin and unanimously approved the same. என்று ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது மாத்திரம் அல்ல. நம்முடைய திரு. வினாயகம்

'On behalf of the Members of the Committee, Thiru K. Vinayakam thanked the Chairman for the kind words he spoke about the Members and complimented him for the excellent way in which he conducted the meetings of the Committee. He also thanked the Secretary and the Assistant Secretary, Legislative Assembly Department for their assistance in drafting the Report of the Committee.'

THIRU K. VINAYAKAM: Just a minute. Just before the close of the entire period of the Committee, this is a formal affair. That does not mean that I fully agree with what all the Committee had said. Can I say at the end of the term of the Committee Mr. Deputy Speaker, you have been very rude and you have not been very generous to us'? That is not the way. This, thanksgiving, is a formal matter. I thanked for having conducted the meetings. That does not mean I agree with every word of the Committee.

I thanked the Secretary. That was because of the laborious work put by him in drafting the report and feeding the Committee. There is nothing wrong in that. That does not mean I agree with the views of the Committee in its entirety.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அவர் அதில் மறுப்புத் தெரிவித்து குறிப்பு எதுவும் எழுதவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த விஷயத்திலே, மறுப்புக் குறிப்பு எழுதுவதில்

[1970 ஆகஸ்ட் 31]

முந்திக் கொள்ளும் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் எதுவும் எழுதவில்லை. இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிற, புதிய நிலை காரணமாக மறுப்பு எழுவதாக இருக்கலாம், மேலும், (திரு. சங்கரய்யா தன் இடத்தில் எழுந்தார்) Not yielding, No, Not yielding. பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்றால் சொல்லுங்கள்.

திரு. என். சங்கரய்யா : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள நிலையால் என்று அவர்கள் அரசியல் காரணம் காட்டி குத்தலாகக் கூறுகிறார்கள். எந்த உறுப்பினருக்கும் பேச உரிமை இருக்கிறது. முதலிலே சொன்னார்கள், எதிர்க் கட்சித் தலைவர் இம்மாதிரியான அவை உரிமைக் குழுவின் அறிக்கைகளை மறுப்பது மரபு அல்ல என்றார்கள் என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய சட்டப் பேரவையின் விதி 191 (ஸி)யில், Any member may give notice of amendment to the motion for consideration of the report.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று கூறிவிட்டு, நான் சொன்ன வார்த்தையில் என்ன ஒழுங்குத் தவறு என்று குறிப்பிடவில்லை. குழுவினையும் குறிப்பிடவில்லை.....

திரு. என். சங்கரய்யா : குழுவினே ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிடாவிட்டாலும், அப்பொழுது திரு. கோவிந்தராஜன் குறிப்பிடவில்லை என்றாலும், சபையிலே விவாதம் வரும்போது, எந்த உறுப்பினரும் அது பற்றிப் பேச உரிமை உண்டு. ஆகவே, இன்றைக்கு நான் ஏதோ தகாத காரியத்தைச் செய்துவிட்டது போல் சொல்லுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மரபு அப்படி இருக்கிறதென்பதை, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக் காட்டினார்கள்.

திரு. என். சங்கரய்யா : “நான் பேசுவது முரண்பட்டதாக இருக்கிறது” என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அவர் அப்படிச் கூறுவது சரியாக இல்லை யென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களே சொல்லிவிட்டார் என்று எடுத்துச் சொல்லப் பட்டது. உங்களுக்கு வேண்டுமோது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களே சொல்லிவிட்டார் என்று சொல்வது, தேவையில்லாமல் இருக்கும்போது அதைத் தள்ளிவிடுவது என்ற முறையை அனுஷ்டிக்கிறீர்கள். முன்னாள் முதலமைச்சர் ஆக இருந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நிதி மந்திரியாகவும் இருந்தார். அதைப் பற்றி நாங்கள் கேட்டபோது அதற்கு “கன்வீனியன்ஸ்” என்று சொல்லிவிட்டார்கள் காலம் போகிற போக்கைப் பார்த்தால், எல்லாவற்றுக்கும் ஆட்சேபணை சொல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. காரியம் ஆக வேண்டுமென்றால் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்ன மரபு சரி. மரபு என்பது எல்லோராலும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. காரியமாவதற்காக ‘மரபை’ ஏற்றுக்கொள்வதும், வேண்டாததற்குத்

1970 ஆகஸ்ட் 31] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

தள்ளிவிடுவதும் சரியல்ல. என்னுடைய கட்சி அங்கத்தினர் அவர்களே குற்றம் உள்ளவர் என்று எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதற்குத்தான் மீண்டும் புனராலோசனை செய்யவேண்டும் என்பது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மரபுகள் எல்லாம் தேவையில்லை, விதிகள்படி தான் நடக்கவேண்டும் என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மரபு தேவையில்லை யென்று நான் சொல்லவில்லை. சமயத்திற்குத் தகுந்தபடி பேச்சை மாற்றுவதற்கு முதலமைச்சர் அவர்களைவிட வேறு சிறந்தவர்கள் இல்லை. மரபை யெல்லாம் நீங்கள் காப்பாற்றி விட்டீர்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சமயத்திற்குத் தகுந்தபடி மாற்றிவிட நீங்கள் விட மாட்டீர்களே?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : முதலமைச்சர் அவர்கள் இதற்குப் பதில் சொல்ல வேண்டும். பத்திரிகைகளில் வந்தது எல்லாம் சரியல்ல.

திரு. கொ. இர. ஞானசம்பந்தன் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், மரபுக்கும் விதிக்கும் முரண்பாடு ஏற்படும்போது, நாம் விதியை அனுஷ்டிப்பதா, மரபை அனுஷ்டிப்பதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விதியைத்தான் நாம் அனுஷ்டிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : திரு. கே. வினாயகம் அவர்கள் அந்தக் கமிட்டிக்கு நன்றி கூறியிருக்கிறார்கள். அதில் என்ன கூறியிருக்கிறார்கள் என்றால்,

“He also thanked the Secretary and the Assistant Secretary, Legislative Assembly Department for their assistance in drafting the Report of the Committee”

THIRU K. VINAYAKAM : Sir, drafting involves labour and knowledge and for that I have thanked them and not for the material which they have imparted into the draft. The Hon. Chief Minister must know the implications of the English words. I thanked them for their labour and that does not mean that I agree with what is stated in the report and the intention behind it.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஒரு டாக்டர் ரண சிகிச்சை செய்கிறார். ரண சிகிச்சை செய்து முடிந்ததும், பேஷன்ட் இறந்துபோய் விடுகிறான் என்றால் அதற்கும் டாக்டருக்கு நன்றியா?

[1970 ஆகஸ்ட் 31]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எவ்வளவோ உதாரணங்கள் இருக்கும்போது பொருத்தமில்லாத இப்படிப்பட்ட உதாரணங்களைச் சொல்வதில் நம்முடைய எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு ஈடு அவரேதான்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இன்சனுவேஷன் செய்கிறார். பொருத்தமில்லாமல் பேசுகிறேன் என்று சொல்கிறார். பொருத்தமாகப் பேசுவதில் அவர் திறமை வாய்ந்தவர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : முதலமைச்சர் அவர்கள் திறமை வாய்ந்தவர்கள் என்று சொல்கிறீர்களா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : திறமையிலும் இரண்டு வகை உண்டு. தவறு செய்வதிலும் திறமை உண்டு. நல்லது செய்வதிலும் திறமை உண்டு. நல்லது செய்வதிலுள்ள திறமைதான் வேண்டும் என்று நான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : டாக்டர்—நோயாளி உதாரணம். டாக்டரைப் பாராட்டுகிறார் என்றால் பேஷன்ட் பிழைத் ததற்காக இருக்க வேண்டும். ஆனால் இவர் டிராப்ட் செய்தவர் களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறார்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : முடிவு என்ன ஆனது என்றால், ஆப்பரேஷன் ஆனவன் 'ஐயோ' என்று போய்விட்டார். ஆபரேஷன் அப்படியே முடிந்துவிட்டது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அவர் டாக்டரைத் தூற்றவில்லை, மாறாகப் போற்றியிருக்கிறார். எந்த டாக்டராவது ஆபரேஷன் செய்து தோல்வி அடைந்துவிட்டால் "வெகு அருமையாக ஆபரேஷன் செய்தீர்கள்" என்று பாராட்டி நன்றி தெரிவிக்க மாட்டார்கள். நண்பர் திரு. கே. வினாயகம் அவர்கள் நன்றி தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதிலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள முடிவை டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

'However, in view of the fact that the Member had repeatedly said that his intention was only to cite a previous ruling of the Speaker in support of his case, the Committee takes a lenient view of the matter and recommends to the House that the House may record its disapproval of the conduct of the Member Thiru T. Martin and close the case.'

இந்தக் குற்றத்தைப்பற்றி ஆராய்ந்து இத்துடன் முடித்துவிடலாம் என்று முடிவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. முடிவாக்கப்பட்ட ஒன்றை மறு பரிசீலனைக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கோருவது முறையாகாது, தேவையில்லாதது என்பதை நான் குறிப்பிடுகிறேன். இதிலே விதி இருக்கிறது. சட்டம் இடம் தருகிறது, விதி இடம் தருகிறது. திருத்தம் கொடுப்பதற்கு இடம் தரப்படுகிறது, என்று சொல்லப்

1970 ஆகஸ்ட் 31] [திரு. மு. கருணாநிதி]

படுகிறது. நான் ஏற்கனவே தொடக்கவுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளது போல, இந்த மரபைக் கையாண்டோம். திரு. மார்ட்டின் அவர்களிடம் இதுபற்றி விளக்கம் கேட்டு வைத்தோம். அவர் “தான் சொன்னது தான் சரி” என்று குறிப்பிட்டார்கள். இரண்டுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறதே, என்று சொல்லி கேட்டபொழுது ‘நான் அதை ஒத்துக் கொள்ள மாட்டேன்’ என்று கூறியிருக்கிறார். இது முடிந்து போன விஷயம். இதில் நாம் பெருந்தன்மையோடு நடந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த மூன்றரையாண்டுக் காலத்தில் எவ்வளவு பெருந்தன்மையோடு இந்த மன்றத்தை நடத்திக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதை திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் அவர்களே அறிந்திருப்பார்கள். சில இடங்களில் இதற்காகச் சட்டமன்றத்திற்கான உரிமை மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இங்கே சபாநாயகர் அவர்கள் பெருந்தன்மையோடு நடந்துகொண்டிருப்பது உறுப்பினர் அனைவருக்கும் நன்கு தெரியும். நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டவுடன், பைல்கள் எரிக்கப்பட்ட குற்றத்திற்காக சிலர் விசாரிக்கப்பட இருந்த நேரத்தில் முதலமைச்சராக இருந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், அவர்களுடைய மனச்சாட்சிக்கு இவ்வளவு நடவடிக்கையே போதும். அந்தக் காரியத்தில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு தான் குற்றவாளி என்ற உணர்வு வந்தாலே போதும் என்று சொல்லி பெருந்தன்மையோடு அந்த நிகழ்ச்சியை விட்டு விட்டார். நாம் குடான விஷயங்களைப்பற்றி விவாதிக்கிறோம். இந்த மன்றத்தின் மரபைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு அனைவருக்கும் இருக்கிறது. ஆகையால்தான் நண்பர் திரு. மார்ட்டின் அவர்கள், ‘நவசக்தி, முரசொலி’ பத்திரிகைகளில் வந்தது ஒன்றுதான். ஒன்றுக்கு மட்டும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு, மற்றொன்றை விட்டுவிட்டார் என்று சொன்னபோது அது சபாநாயகரையே குற்றம் சொல்கிற அளவிலே அமைந்திருந்தது. உரிமைக் குழுவிற்குப் போனபோது விளக்கம் தர அவர் மறுத்தார். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் திருத்தம் கொண்டுவந்து மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டார். இதற்குப் பரிசீலனை தேவையில்லை என்பதைக் கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, அப்படியானால் “டிஸ் அப்ரூவல்” என்பதைத் திரும்ப பெற்றுக்கொள்வதற்கு இந்த அவை அனுமதி தந்தால் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு அவசியமே இருக்காது. ‘டிஸ் அப்ரூவல்’ என்று இருக்கிற காரணத்தால் இந்தத் திருத்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவர வேண்டியிருந்தது.

DR. H. V. HANDE : Sir, one clarification. I did not want to interrupt the Hon. Chief Minister while he was speaking as I did not want to disturb the trend of his speech. He had referred to my observation that even if the Hon. Member had not been given an opportunity in this House and that he was given that opportunity later on in the Committee. My submission is that if he had been given an opportunity in this House, as the Hon. Chief Minister himself had stated, he would have told the same

[Dr. H. V. Hande]

[1970 ஆகஸ்ட் 31]

thing which he had stated in the Committee. Now, the Committee after listening to what he had stated, had taken a lenient view of the whole matter. If the Hon. Speaker had given the hon. Member Thiru Martin an opportunity to speak, if probably he had taken a lenient view, Mr. Martin could have said what he had now told the Committee, viz., that he had no idea to challenge what the Hon. Speaker had said. If he had been given an opportunity in this House at that time by the Hon. Speaker, he could have said this and the matter could not have gone to the Committee of Privileges at all. I say once again that it 'could' not have gone to the Privileges Committee at all.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 1967 சூலை, 12-ஆம் தேதியன்று இது அவைக்கு வந்திருக்கிறது. அன்றைக்கே 'ஸூவோ, மோட்டோ' வாக உரிமைக் குழுவிற்கு இப்பிரச்சினையை விடவில்லை. அன்றைக்கு சபாநாயகர் சொல்லியிருப்பதைப் பாருங்கள்.

'I hold that this allegation against the Speaker that the same passage has been held to constitute a breach of privilege is a wrong allegation and I hold that making a wrong allegation against the Speaker in this House is itself a breach of privilege. When I hold that there is a breach of privilege *prima facie* committed by the hon. Member, I can deal with it in two ways. Under Rule 169 of the Rules, I can allow the matter to be referred to the Committee of Privileges for enquiry or I can place it before this Hon'ble House. If he says that it is merely an error through carelessness or negligence, this hon'ble House will no doubt be gracious and magnanimous enough to exercise its generosity in his favour and excuse the error. I leave the matter at that till tomorrow. But if he still contends that this is the passage I held to constitute a breach of privilege, that allegation itself will constitute a breach of privilege and I will send the matter to the Committee of Privileges for enquiry. That is the end of the matter. Let us see what happens and wait until tomorrow.'

என்று ஒரு நாள் அவகாசம் கொடுத்திருக்கிறார். ஆகவே சபாநாயகர் அவகாசமே கொடுக்கவில்லை, எடுத்தவுடனேயே தீர்ப்பு அளித்து விட்டார் என்று சொல்வது சரியல்ல.

DR. H. V. HANDE : I want to mention only one point. I agree that the Hon. Speaker made this statement on one day and referred the matter to the Privileges Committee the next day. What I say is, even the statement by the Hon. Speaker at the very first day, that there was a *prima facie* case of breach of privilege against Thiru Martin, should have been made *after* giving an opportunity for the hon. Member, Thiru Martin to have his say on the matter, in the House, on that particular day itself. Once the Hon. Speaker says that there is a *prima facie* case against any Member, it would be very difficult for the Speaker to hear the Member the next day and change his decision. What I say is, if only an opportunity had been given to Thiru Martin on that day itself

1970 ஆகஸ்ட் 31]

before the Speaker decided that there was a breach of privilege, there was a possibility that the Speaker might have changed his stand. The member could have said 'I am sorry' and the matter could have been dropped there. There could have been that possibility.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அப்போது பேசிய போது

'I hold that a *prima facie* case of breach of privilege of this House has been made by the hon. Member, Thiru Martin in making this allegation.'

என்று சொல்லி அப்போதே முடிவுக்கு வந்துவிட்டார்கள். திரு. மார்ட்டின் சொன்னது தவறே சரியோ, அவரே அதைப்பற்றிச் சொல்லி தள்ளியிருந்தால் பிரச்னை இருக்காது.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : சார் ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். சபாநாயகர் அவர்கள் ஒரு தீர்ப்பை வழங்கி, அதன்மீது ஒரு கமிட்டி விசாரித்து அளித்த தீர்ப்பின்மீது இப்போது விவாதித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்போது அன்றைக்கு சபாநாயகர் இப்படிச் செய்திருக்கலாம், அப்படிச் செய்திருக்கலாம் என்று பேசுவது முறையா? வேண்டுமானால் சபாநாயகர் மீது நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தைக் கொண்டுவரலாம். அதைவிட்டு அன்றைக்கு இப்படிச் செய்திருக்கலாம், அப்படிச் செய்திருக்கலாம் என்பதாக திரு. ஹாண்டே, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பேசுவது முறைதானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதுமாத்திரம் அல்ல. அன்றைக்கே திரு. மார்ட்டினுக்காக எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நிரம்ப வாதிட்டிருக்கிறார்கள். நிரம்ப வாதிட்டு, பலமுறை குறுக்கிட்டுப் பேசி, அவற்றுக்குப் பதிலும் அளிக்கப்பட்டு, முடிவிலும் அவர்கள் "உங்களுடைய தீர்ப்பை எப்படி வேண்டுமானாலும் வழங்கிக்கொள்ளலாம்" என்று சபாநாயகரிடம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதற்காக தூக்குப் போடலாம் என்றால் தூக்குப் போட்டுவிடுவதா? தவறு என்று கருதவில்லை. தவறு இருந்தால் மன்னிப்புக் கேட்டுக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், 'உங்கள் தீர்ப்பை எப்படி வேண்டுமானாலும் வழங்கிக்கொள்ளலாம் என்பதாகச் சொன்னார்கள்'. சபாநாயகர் அவர்கள் எடுத்தவுடன் ப்ரைமாபனி கேஸ் இருப்பதாகச் சொல்லிவிட்டார்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ப்ரைமாபனி கேஸ் இருக்கிறது என்று சொல்வதில் தவறு இல்லை. அவர் அதனுடைய முக்கியத்துவத்தைப் பார்த்துச் சொன்னார் என்று தெரிகிறது.

[1970 ஆகஸ்ட் 31]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுடைய திருத்தத்தை வாக்கெடுப்புக்கு விடுகிறேன்.

பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

Add at the end.—

‘And on such consideration, the matter of privilege against the Hon. Member Thiru T. Martin be re-committed to the Committee in regard to the finding that it must be construed that the Member thereby intended to cast a reflection of partiality on the Speaker in case he failed to hold so and hence, has committed breach of privilege’.

திருத்தம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

திரு. பி. ஜி. சுருத்திருமன் : இந்தத் திருத்தத்தைக்கூட ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றால் சபையில் இருக்கவேண்டுமென்ற அவசியம் கிடையாது.

(காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் வெளிநடப்பு செய்தார்கள்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—
“30—3—1970-ம் நாளன்று சட்டப்பேரவைமுன் அளிக்கப்பட்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. டி. மார்ட்டின் மீதான உரிமை மீறல் வழக்கு பற்றிய அவையுரிமைக் குழுவின் அறிக்கை சட்டப்பேரவையின் 191 (b) விதியின்கீழ் ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு அறிக்கை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, “இந்த அறிக்கையில் கண்டுள்ள பரிந்துரைகளை சட்டப்பேரவையின் 191 (d) விதியின்கீழ் இப்பேரவை இசைந்து ஏற்றுக்கொள்கிறது” என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு அறிக்கையில் கண்டுள்ள பரிந்துரைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டன.

(ஆ) திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியமும், மற்றும் சில உறுப்பினர் களும் ஆளுநர் உரை அன்று வெளிநடப்பு செய்ததைக் குறித்த வழக்கு பற்றிய அவையுரிமைக் குழுவின் அறிக்கை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப் பினர் திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியம் அவர்களும், மற்றும் சில பேரவை உறுப்பினர்களும் 1969-ம் ஆண்டு சனவரி திங்கள் 25-ம் நாள் ஆளுநர் உரை அன்று வெளிநடப்பு செய்ததைக் குறித்த வழக்கு சம்பந்தமான அவையுரிமைக் குழுவின் அறிக்கையை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிவார்கள்.